

200700298/1.

Datum uitspraak: 7 juni 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/35196, 06/35198 en
06/35199 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem,
van 13 december 2006 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Buitenlandse Zaken.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 december 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een machtiging tot voorlopig verblijf te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 26 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 13 december 2006, verzonden op 18 december 2006, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister is in de gelegenheid gesteld een reactie in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

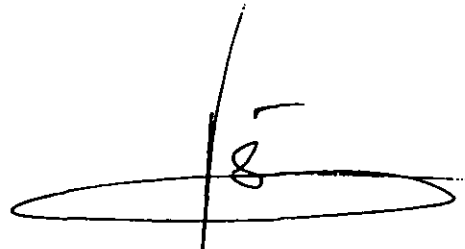
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 juni 2007

309-501.
Verzonden:

- 7 JUNI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06/35196 (beroep)

AWB 06/35198 (beroep)

AWB 06/35199 (beroep)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 13 december 2006

in de zaak van:

geboren op

geboren op

, geboren op

allen van Afghaanse nationaliteit,

eisers,

gemachtigde: mr. M. E. Muller, advocaat te Gouda;

tegen:

de minister van Buitenlandse Zaken,

verweerder,

gemachtigde: mr. M.B. Jansen, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eisers hebben op 12 mei 2005 aanvragen ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) voor het doel verruimde gezinshereniging bij hun vader, Verweerder heeft de aanvragen bij besluiten van 30 december 2005 afgewezen. Eisers hebben tegen deze besluiten op 20 januari 2006 bezwaar gemaakt.
- 1.2 Verweerder heeft het bezwaar bij besluiten van 26 juni 2006 ongegrond verklaard. Eisers hebben tegen deze besluiten op 18 juli 2006 beroep ingesteld.
- 1.3 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 1 november 2006. Eisers en verweerder zijn vertegenwoordigd door hun gemachtigden.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

zaaknummer: AWB 06/35196
AWB 06/35198
AWB 06/35199

2

- 2.2 Ingevolge artikel 72, tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een beschikking omtrent de afgifte van een visum, waaronder begrepen een mvv, voor de toepassing van hoofdstuk 7 "Rechtsmiddelen" van de Vreemdelingenwet 2000 gelijkgesteld met een beschikking omtrent een verblijfsvergunning regulier gegeven krachtens deze wet.
- 2.3 Verweerder pleegt de aanvraag tot het verlenen van een mvv te toetsen aan de voorwaarden die worden gesteld voor het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland.
- 2.4 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Aanvankelijk waren mvv's aangevraagd voor de echtgenote van de hoofdpersoon en hun beider vijf kinderen. Bij brief van 26 maart 2006, in bezwaarfase, is namens eisers een verklaring overgelegd waarmee de familierechtelijke relatie tussen de hoofdpersoon en eisers is aangetoond. Vervolgens zijn de aanvragen van de echtgenote van de hoofdpersoon en hun twee minderjarige kinderen ingewilligd. De hoofdpersoon heeft de Nederlandse nationaliteit en is sinds 1998 in Nederland. De hoofdpersoon heeft in Nederland drie hartoperaties moeten ondergaan. Bij brief van 9 oktober 2006 heeft hij een schrijven van zijn huisarts overgelegd.
- 2.5 Verweerder heeft de aanvragen afgewezen omdat eisers ten tijde van onderhavige aanvraag meerderjarig waren en hun achterlating in het land van herkomst geen onevenredige hardheid betekent. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat het bezwaarschrift niet valt binnen de reikwijdte van de overgangsregeling zoals is bepaald naar aanleiding van de uitspraak van 12 januari 2004 van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) en is opgenomen in B1/1.1.4.1. Vc. Eisers voldoen niet aan de voorwaarden van dit beleid. Er is geen sprake van schending van artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.6 Eisers hebben - samengevat - aangevoerd dat de aanvragen niet aan het verruimde gezinsherenigingsbeleid maar aan het gewone gezinsherenigingsbeleid moeten worden getoetst. Op minderjarige leeftijd hebben eisers meerdere malen getracht via mvv-procedures naar Nederland te komen. Eenmaal was de uitspraak van 12 januari 2004 van de AbRS de oorzaak van het feit dat dit niet door ging. Het overgangsbeleid geldt in de periode van 12 januari 2004 tot 1 augustus 2004. Op 10 februari 2004 is het bezwaarschrift in onderhavige zaak niet-ontvankelijk verklaard. Het overgangsbeleid is kennelijk onredelijk, het beleid is gepubliceerd op 22 juni 2004, de regeling was nog maar zes weken van kracht. Toen het bezwaarschrift in februari 2004 niet-ontvankelijk is verklaard was er nog geen overgangsregeling bekend. Vele gemachtigden waren op vakantie zodat zij niet in staat waren te reageren. Indien toch aan verruimd gezinshereniging moet worden getoetst, dan moet worden geconcludeerd dat achterlating van eisers tot onevenredige hardheid zal leiden. Afwijzing van de gevraagde vergunning leidt tot schending van artikel 8 EVRM.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Naar aanleiding van de uitspraak van de AbRS van 12 januari 2004 heeft verweerder beleid geformuleerd, dat is neergelegd in B1/1.1.4.1. Vc. Dat beleid, dat een tijdelijk karakter heeft, wordt uitsluitend toegepast indien de hoofdpersoon een nieuw verzoek om advies omtrent de afgifte van een mvv indient, dan wel indien de vreemdeling een

zaaknummer: AWB 06/35196
AWB 06/35198
AWB 06/35199

3

nieuwe aanvraag tot het verlenen van een mvv indient, in de periode van 12 januari 2004 tot 1 augustus 2004. Onderhavige aanvraag is echter ingediend, buiten voornoemde periode, op 12 mei 2005.

De door eisers aangevoerde redenen, terugwerkende kracht, korte looptijd van het overgangsbeleid en het feit dat in die periode veel gemachtigden op vakantie waren, maken niet dat dit beleid als kennelijk onredelijk moet worden aangemerkt.

- 2.8 De rechtbank is van oordeel dat verweerder, gezien bovenstaande, niet ten onrechte eisers als meerderjarig heeft beschouwd en op de aanvragen de regelgeving van verruimde gezinshereniging heeft toegepast.
- 2.9 Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder g, Vw kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de vreemdeling niet voldoet aan de beperking, verband houdende met het doel waarvoor hij wil verblijven.
- 2.10 Regels over de toepassing van deze afwijzingsgrond zijn neergelegd in het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb). Ingevolge artikel 3.24 Vb kan de verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder een beperking verband houdend met gezinshereniging worden verleend aan een ander familielid van een Nederlander of van een vreemdeling met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, Vw, dan de echtgenoot of echtgenote, de al dan niet geregistreerde partner, of het minderjarige kind, indien:
- a. de vreemdeling naar het oordeel van verweerder feitelijk behoort tot en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van de persoon bij wie deze vreemdeling wil verblijven, en
 - b. de achterlating van de vreemdeling naar het oordeel van verweerder een onevenredige hardheid zou betekenen.
- 2.11 Uit hetgeen eisers hebben aangevoerd kan niet worden geconcludeerd dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat achterlating van eisers in Afghanistan dan wel Pakistan een onevenredige hardheid zou betekenen. In het algemeen kan die onevenredigheid slechts aanwezig zijn, indien sprake is van een of meer zeer bijzondere individuele omstandigheden die bovendien tot gevolg hebben dat de achterlating van de vreemdeling in het land van herkomst een schrijnende situatie zou opleveren. Gezien hun leeftijd mag van eisers worden verwacht dat zij zich in Pakistan of Afghanistan kunnen handhaven ongeacht of zij al dan niet terug kunnen vallen op familieleden. De door eisers aangevoerde slechte algemene situatie in Afghanistan kan daaraan niet afdoen.
- 2.12 Eisers hebben een beroep gedaan op artikel 8 EVRM. Niet in geschil is dat er sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM tussen eisers en de hoofdpersoon, hun vader. Hetgeen eisers naar voren hebben gebracht kan echter niet leiden tot de conclusie dat voor verweerder een positieve verplichting bestaat om eisers hier te lande toe te laten. Van belang is dat eisers meerderjarig zijn en dat niet is gebleken van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding met de hoofdpersoon. Niet is gebleken dat de hoofdpersoon, die in het verleden niet is erkend als vluchteling, niet naar Pakistan of Afghanistan zou kunnen gaan om daar het familieleven uit te oefenen. Financiële overwegingen en de keuze om in Nederland medisch behandeld te worden kunnen niet worden aangemerkt als dusdanig ernstige

zaaknummer: AWB 06/35196
AWB 06/35198
AWB 06/35199

4

belemmeringen om het familieleven het land van herkomst uit te oefenen dat de belangenafweging in het voordeel van eisers zou moeten uitvallen.

- 2.13 Nu de door eisers aangevoerde gronden niet kunnen leiden tot vernietiging van de bestreden besluiten, zal de rechtbank de beroepen ongegrond verklaren.
- 2.14 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.P. Smit rechter, en op 13 december 2006 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van L.M. Driessen griffier.

Afschrift verzonden op:

18 DEC 2006

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstudeers afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 JAN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: 02:	003:

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

CRV nummer:

IND nummer: 0207-24-6142,
0207-24-6120, 0207-24-6150
kenmerk rechtbank: 06 / 35196,
06 / 35198, 06 / 35199

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op _____ geboren op _____
geboren op _____, van Afghaanse nationaliteit, thans verblijvende
te _____ die in deze zaak woonplaats kiest te Gouda aan de Naaijerstraat 6,
ten kantore van Muller & Van den Heuvel Advocaten, van wie mevrouw mr M.E. Muller in
deze als gemachtigde zal optreden en dit beroep indient en ondertekent, nadat zij daartoe
door appellant bepaaldelijk is gevolmachtigd.

Feiten:

Appellanten hebben op 12 mei 2005 bij de Nederlandse vertegenwoordiging te Islamabad
een aanvraag ingediend tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf. Deze

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

aanvraag is bij beschikking d.d. 30 december 2005, verzonden op 5 januari 2006 afgewezen. Appellanten hebben tegen dit besluit op 20 januari 2006 een bezwaarschrift ingediend. De gronden zijn aangevuld en appellanten zijn door geïntimeerde gehoord. Bij beschikking d.d. 26 juni 2006 is het bezwaarschrift ongegrond verklaard. Appellanten hebben zich met deze beslissing niet kunnen verenigen en hebben daartegen een beroepschrift ingediend. Het beroep is behandeld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem, d.d. 1 november 2006. De Rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats Haarlem heeft in haar uitspraak d.d. 13 december 2006, en verzonden op 18 december 2006 de beroepen ongegrond verklaard (deze uitspraak wordt overgelegd als productie 1).

Appellanten komen in hoger beroep van deze uitspraak. Appellanten zijn van oordeel dat het besluit van geïntimeerde rechtens niet juist is en dat de rechtbank het beroep gegrond had dienen te verklaren en het verzoek om schadevergoeding had dienen toe te wijzen.

In het onderstaande volgen de grieven tegen de uitspraak.

Grieven:GRIEF 1:

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat:

"Eisers hebben een beroep gedaan op artikel 8 EVRM. Niet in geschil is dat er sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM tussen eisers en de hoofdpersoon, hun vader. Hetgeen eisers naar voren hebben gebracht kan echter niet leiden tot de conclusie dat voor verweerder een positieve verplichting bestaat om eisers hier te lande toe te laten. Van belang is dat eisers meerderjarig zijn en dat niet is gebleken van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheid en emotionele binding met de hoofdpersoon. Niet is gebleken dat de hoofdpersoon, die in het verleden niet is erkend als vluchteling, niet naar Pakistan of Afghanistan zou kunnen gaan om daar het familieleven uit te oefenen. Financiële overwegingen en de keuze om in Nederland medisch behandeld te worden kunnen niet worden aangemerkt als dusdanige ernstige belemmeringen om het familieleven het land van herkomst uit te oefenen dat de belangenafweging in het voordeel van eisers zou moeten uitvallen".

Toelichting:

De Rechtbank onderkent dat er geen geschil is over het feit dat er sprake is van gezinsleven in de zin van artikel 8 EVRM.

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

Op grond van de vaststaande jurisprudentie is er echter geen sprake van inmenging van het recht op eerbiediging van artikel 8 EVRM omdat de weigering van de verblijfsvergunning appellanten niet een verblijfstitel ontnemen die appellanten tot het uitoefenen van het gezinsleven in Nederland in staat stelde.

Echter, naast de verplichting zich te onthouden tot inmenging van rechten gebaseerd op artikel 8 EVRM, dient geïntimeerde na te gaan of op haar een positieve verplichting rust die ertoe leidt om aan appellanten verblijf toe te staan. Er dient een belangenafweging te worden gemaakt.

Deze belangenafweging is gemaakt. De belangenafweging heeft ertoe geleid dat geïntimeerde zich op het standpunt stelt dat er geen sprake is van een positieve verplichting. De belangen die zijn meegewogen zijn:

- objectieve belemmeringen om het gezinsleven in het land van herkomst uit te oefenen;
- financiële afhankelijkheid appellanten van referent;
- feitelijke situatie in het land van herkomst;
- het criterium "more than normal emotional ties"

De Rechtbank heeft in haar overweging getoetst aan de meerderjarigheid van eisers, de "more than normal emotional ties", en de problematiek van de objectieve belemmering.

De Rechtbank laat echter na mee te wegen dat naast referent, de vader van appellanten, ook de moeder van appellanten en de twee jongste zussen van appellanten inmiddels Nederland zijn ingereisd. Aan hen is wel een mvv verleend op een moment dat deze aan appellanten is geweigerd. Geïntimeerde heeft deze omstandigheid niet meegewogen in die zin dat geïntimeerde in de beschikking op bezwaar slechts heeft gesteld dat indien de moeder van appellanten en de minderjarige broer en zussen Nederland incizen dit een persoonlijke keuze is waarvoor de moeder van appellanten zelf verantwoordelijkheid draagt. Alhoewel appellanten deze verantwoordelijkheid van moeder onderkennen dient het feit dat zij altijd deel hebben uitgemaakt van het gezin van moeder en nooit zelfstandig hebben gewoond mee moeten worden genomen bij de belangenafweging.

Geïntimeerde was op de hoogte van het feit dat aan de echtgenoot van referent en de twee jongste zussen van appellanten de mvv zijn verstrekt en dat deze zijn ingereisd in Nederland en het een en ander is ook naar voren gebracht in de beroepsprocedure.

De laatstgenoemde feiten dienen bij de belangenafweging wel een rol te spelen. Hierbij wordt verwezen naar de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 30 november 2005, Awb 05/15607, welke uitspraak zich met name richt op de jurisprudentie gevormd naar aanleiding van de uitspraak van het Europese Hof in de zaak . Van belang in deze uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage is ook dat het feit dat de betreffende vreemdeling die de gezinshereniging vroeg van zijn familie, niet in Nederland verbleef op

MULLER & VAN DEN HEUVEL

ADVOCATEN

basis van een vluchtelingenstatus op grond van artikel 29 lid 1 onder a maar een vluchtelingenstatus op basis van categoriaal beschermingsbeleid. In de onderhavige zaak heeft referent ook verblijf gekregen op basis van het categoriaal beschermingsbeleid. Alhoewel kan worden onderschreven dat het een en ander inhoudt dat er op zich geen sprake is van een objectieve belemmering dient dit wel te worden meegewogen in de belangenafweging ten positieve van de vreemdeling. Geïntimeerde heeft de belangen niet goed afgewogen, hetgeen door de Rechtbank niet is onderkend.

GRIEF 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank dat het beroep ongegrond is.

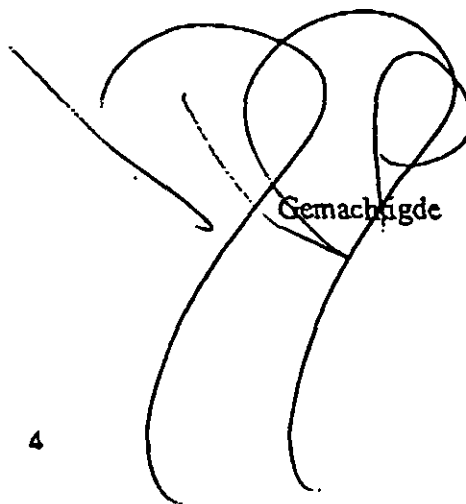
Toelichting:

Zoals uit het bovenstaande blijkt had de rechtbank het beroep gegrond dienen te verklaren.

Nu alle grieven dienen te slagen dient de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem d.d. 13 december 2006, verzonden d.d. 18 december 2006 te worden vernietigd.

Het is op deze gronden dat appellant concludeert, dat het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State moge behagen het onderhavige hoger beroepschrift gegrond te verklaren, het vonnis van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, AWB 06 / 35196, 06/35198 en 06/35199 d.d. 13 december 2006 uitgesproken tussen appellanten als eisers en geïntimeerde als verweerder, te vernietigen en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van de procedure.

Gouda, 11 januari 2007

Gemachtigde